

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U PULI-POLA
Kranjčevićeva 8, 52100 Pula-Pola

Poslovni broj: P-270/2019-92

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Puli-Pola, po sucu toga suda Jeleni Mavrić, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja: 1. Marijane Bošnjak iz Medulina, Livadice 22, OIB: 4209188955, koju zastupa punomoćnica Vera Miloš, odvjetnica u Puli, 2. Branke Gvozden iz Austrije, 3362 Mauer, Anemonenstraße 14 i 3. Stipice Žulja iz Austrije, 4600 Wels, Linzer Strasse 155D, kojeg zastupa punomoćnica Vera Miloš, odvjetnica u Puli, protiv tuženika: 1. Raiffeisenbank Austria d.d. Zagreb, Petrinjska 59, OIB: 53056966535, zastupanog po punomoćnicima iz Odvjetničkog ureda Poldan, Gatara, Vižintin, Komorski, Primorac, odvjetnicima u Rijeci, 2. Eos Matrix d.o.o. Zagreb, Horvatova 82, OIB: 76674680107, zastupanog po punomoćnicima iz Odvjetničkog ureda Juršetić & partneri d.o.o. Zagreb, 3. Marija Bošnjaka, Austrija, Purkersdorf, Wiener strasse 43/19, zastupanog po punomoćniku Vedranu Petriću, odvjetniku u Poreču, radi utvrđenja ništetnosti, i u pravnoj stvari tužiteljice Marijane Bošnjak iz Medulina, Livadice 22, OIB: 4209188955, koju zastupa punomoćnica Vera Miloš, odvjetnica u Puli, protiv tuženika Eos Matrix d.o.o. Zagreb, Horvatova 82, OIB: 76674680107, zastupanog po punomoćnicima iz Odvjetničkog ureda Juršetić & partneri d.o.o. Zagreb, radi proglašenja ovrhe nedopuštenom, nakon glavne rasprave zaključene 11. rujna 2026. u prisutnosti 1. tužiteljice, punomoćnice 1. tužiteljice i 3. tužitelja, zamjenika punomoćnika 1. tuženika, zamjenika punomoćnika 2. tuženika, 3. tuženika i punomoćnika 3. tuženika, 26. listopada 2026. objavio i

p r e s u d i o j e

I. Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja Marijane Bošnjak, Branke Gvozden i Stipice Žulja koji glasi:

" Utvrđuje se da je ništetan i bez pravnog učinka Ugovor o kreditu broj 118-50-4837105 od 22. travnja 2008. solemniziran kod javnog bilježnika Alide Crljanica dana 25. travnja 2008. pod brojem OV-6197/08 koji je zaključen između 1. tuženika Raiffeisenbank Austria d.d., OIB:53056966535, Zagreb kao kreditora s jedne strane i Bošnjak Marija, OIB:86054477820 kao korisnika kredita i Žulj Finke, OIB: 88745214700 kao založnog dužnika s druge strane, a koji uključuje i zasnivanje i upis založnog prava na teret k.č.br. 229/1zgr., kuća i dvorište, zk.ul. 1000 k.o. Medulin pa je slijedom toga ništetna i odredba ugovora o zasnivanju založnog prava kao i Ugovor o prijenosu zaključen između 1. tuženika Raiffeisenbank Austria d.d., OIB:53056966535, Zagreb i 2. tuženika Eos Matrix d.o.o., OIB: 76674680107, Zagreb o prijenosu založnog prava koje je upisano na teret k.č.br. 229/1zgr., kuća i

dvorište, zk.ul. 1000 k.o. Medulin, a u korist 2. tuženika koji Ugovor je potvrđen kod javnog bilježnika Ilinke Lisonek u Zagrebu broj OV12302/2018.

Nalaže se zemljišnoknjižnom odjelu Općinskog suda u Puli da na temelju ove presude po njezinoj pravomoćnosti, a na zahtjev stranaka izvrši brisanje založnog prava koje je upisano na teret k.č.br. 229/1zgr., kuća i dvorište, zk.ul. 1000 k.o. Medulin u vlasništvu 1. tužiteljice Marijane Bošnjak, a u korist 2. tuženika Eos Matrix d.o.o., OIB: 76674680107, Zagreb. "

II. Odbija se tužbeni zahtjev tužiteljice Marijane Bošnjak koji glasi:

" Ovrha određena rješenjem Općinskog suda u Puli poslovni broj: Ovr-428/2019 od 3. srpnja 2019. proglašava se nedopuštenom. "

III. Nalaže se tužiteljima da 1. tuženiku solidarno naknade trošak parničnog postupka u iznosu od 10.625,00 eura zajedno sa zakonskom zateznom kamatom koja teče od dana donošenja prvostupanjske presude 26. listopada 2026. pa do isplate, po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na sve posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, u roku od 15 dana, dok se u preostalom dijelu iznad dosuđenog odbija zahtjev 1. tuženika za naknadu troška parničnog postupka kao neosnovan.

IV. Nalaže se tužiteljima da 2. tuženiku solidarno naknade trošak parničnog postupka u iznosu od 9.500,00 eura, u roku od 15 dana, dok se u preostalom dijelu iznad dosuđenog odbija zahtjev 2. tuženika za naknadu troška parničnog postupka kao neosnovan.

V. Nalaže se tužiteljima da 3. tuženiku solidarno naknade trošak parničnog postupka u iznosu od 8.980,00 eura, u roku od 15 dana, dok se u preostalom dijelu iznad dosuđenog odbija zahtjev 3. tuženika za naknadu troška parničnog postupka kao neosnovan.

VI. Odbija se zahtjev 1. tužiteljice i 3. tužitelja za naknadu troška parničnog postupka, kao neosnovan.

Obrazloženje

1. Tužbu u ovom predmetu podnijele su 12. travnja 2019. tužiteljice Marijana Bošnjak i njezina majka Finka Žulj, navodeći kako je 3. tuženik Marijo Bošnjak bivši suprug 1. tužiteljice, koja je upisana kao vlasnica nekretnine k.č.br. 229/1zgr., kuća i dvorište, z.k.ul. 1000 k.o. Medulin te na kojoj je upisana služnost prava doživotnog stanovanja i plodouživanja u korist tužiteljice Finke Žulj. Na istoj nekretnini upisano je i pravo zalogu u iznosu od 88.300,00 CHF u korist 2. tuženika. Na temelju Ugovora o kreditu broj 118-50-4837105 od 22. travnja 2008., koji ugovor je solemniziran kod javnog bilježnika Alide Crljenica u Puli pod brojem OV-6197/08 25. travnja 2008., a koji je zaključen između 1. tuženika kao kreditora i 3. tuženika kao korisnika kredita, te tužiteljice Finke Žulj kao založnog dužnika upisano je založno pravo u korist 1. tuženika, na teret nekretnine k.č.br. 229/1zgr., kuća i dvorište, z.k.ul. 1000 k.o.

Medulin. Na temelju Ugovora o prijenosu koji je zaključen između 1. tuženika i 2. tuženika 14. prosinca 2018., koji je solemniziran kod javnog bilježnika Ilinke Lisonek u Zagrebu 17. prosinca 2018., preneseno je i založno pravo upisano na teret nekretnine k.č.br. 229/1zgr., kuća i dvorište, z.k.ul. 1000 k.o. Medulin u korist 2. tuženika. Predmetni ugovor o prijenosu i prijenos založnog prava izvršen je između 1. tuženika i 2. tuženika na temelju Ugovora o kupoprodaji i prijenosu tražbina koji je ovjeren kod javnog bilježnika Lucije Popov u Zagrebu pod brojem OV-9424/2018 5. listopada 2018. i 9. listopada 2018. Na temelju Ugovora o kreditu broj 118-50-4837105 od 22. travnja 2008. u čl. 1. ugovoren je za iznos kredita od 88.300,00 CHF u kunskoj protuvrijednosti prema srednjem tečaju kreditora za CHF važećem korištenja kredita. U čl. 2. Ugovora ugovorena je kamatna stopa promjenjiva u skladu s Odlukom o kamatnim stopama Kreditora. Odredbom čl. 7. ugovoreno je da se kredit otplaćuje u 360 mjesečnih anuiteta u kunskoj protuvrijednosti po srednjem tečaju kreditora za CHF važećem na dan dospijeca prema otplatnom planu. Tužiteljice ne posjeduju ništa od dokumentacije u vezi kredita koji je zaključen između 1. i 3. tuženika, kao niti o ugovoru koji je zaključen između 1. i 2. tuženika. Nakon što je založno pravo upisano u korist 1. tuženika na predmetnoj nekretnini preneseno u korist 2. tuženika, tužitelji Finki Žulj je dostavljeno rješenje o upisu prijenosa založnog prava. Nakon ovog saznanja 1. tužiteljica je iz zbirke isprava ovog suda zatražila i dobila predmetni Ugovor o kreditu i Ugovor o prijenosu zajedno s prilogima. Navedeni Ugovori ništetni su. Navedene odredbe čl. 1., 2. i 7 predmetnog ugovora ništetne su u dijelu u kojem je iznos kredita vezan uz vrijednost CHF kao i dijelu u kojem je ugovorena promjenjiva redovna kamatna stopa i to u skladu s odlukom banke o kamatnim stopama odnosno ništetne su odredbe prema kojima je korisnik kredita bio dužan vraćati kredit u mjesečnim anuitetima u kunskoj protuvrijednosti po srednjem tečaju kreditora za CHF važećem na dan dospijeca i u kojem je obračunata promjenjiva kamatna stopa. Odredbom čl. 269. st. 2. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj: 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22, 145/23, 155/23, dalje: ZOO) propisano je da činidba mora biti moguća, dopuštena i određena, odnosno određiva, dok je odredbom čl. 270. ZOO-a propisano kako je ugovor ništetan ukoliko činidba nije moguća, dopuštena ili određiva. Kod predmetnog ugovora ugovoreno je da kamatna stopa koju je korisnik kredita bio dužan plaćati kreditoru odnosno 1. tuženiku ni u pogledu kamatne stope nije niti određena niti određiva. U navedenom Ugovoru ugovoreno je da se kamatna stopa mijenja jednostranom odlukom banke, odnosno 1. tuženika i u takvoj promjeni se nije pojedinačno pregovaralo. Ovaj ugovor je zaključen po standardiziranom obrascu kojeg je pripremio 1. tuženik u kojem je umetnuta odredba o promjeni kamatne stope jednostranom odlukom banke bez unaprijed čvrsto određenih kriterija za promjenu. Osim što su iznosi u kunama mjesečnih anuiteta ovisili o promjeni kamatne stope koja se mogla povećavati jednostranom odlukom kreditora ti iznosi su ovisili i o povećanju odnosno rastu tečaja CHF u kojoj valuti je određen anuitet u odnosu na vrijednost kune u kojoj valuti je ugovoreno plaćanje. Iz teksta Ugovora o kreditu razvidno je da je ugovoren švicarski franak kao valuta uz koju je vezana glavnica kao i kamata, a da se o tome nije pojedinačno pregovaralo, i nije razvidno da je korisniku kredita ukazano na mogućnost rizika zbog izglednosti promjene tečaja švicarskog franka prema kuni u budućem kreditnom razdoblju. Ukazuju da tužiteljica Finka Žulj kao založni dužnik nije bila upoznata da se o navedenom pregovaralo tako da konačni iznos za koji je ona jamčila svojom nekretninom je tražbina vjerovnika koja nije niti određena niti određiva. Iz Ugovora o kreditu u čl. 6. proizlazi da je kredit temeljem predmetnog Ugovora po svojoj namjeni stambeni, a u čl. 5. ugovoreno je

da se korištenje kredita započinje prijenosom na transakcijski račun korisnika kredita i da se može koristiti najkasnije do 31. srpnja 2008. Iz sadržaja Ugovora o kreditu ne proizlazi, a tužiteljicama nije razvidno na temelju čega je utvrđena namjena kredita kao stambena, da li je korisnik kredita uopće i započeo s korištenjem kredita i ako jeste da li je kredit korišten za navedenu namjenu. Zbog svega navedenog ne može se utvrditi tražbina koja je osigurana upisanim založnim pravom jer ona nije niti određena niti odrediva. Uz Ugovor o prijenosu kojeg su tužiteljice pribavile iz Zemljišnoknjižnog odjela ovog suda priložen je i izvadak iz poslovnih knjiga o stanju kredita broj 118-50-4837105 iz čega proizlazi da je na dan 30. travnja 2018. dospjela glavnica iznosila 402.889,03 kuna, redovna kamata iznosila je 50.648,79 kuna, zatezna kamata 274.862,12 kuna i troškovi 13.172,53 kuna ili ukupno 741.572,47 kuna. U izvodu iz poslovnih knjiga uglavljena je napomena da je dužnik na iznos ukupnog dugovanja dužan platiti i zateznu kamatu sukladno odluci o kamatnim stopama Banke do podmirenja duga u cijelosti. Iz svega nije razvidno koja je kamatna stopa primijenjena kod obračuna kamate, kako redovne, tako i zatezne. Nije razvidno po kojem tečaju je izvršen obračun glavnice kao ni koju kamatu treba platiti na iznos ukupnog dugovanja. Obzirom na način kako je ugovoreno obračunavanje mjesečnih anuiteta u kojima je korisnik kredita trebao vraćati kredit, nije razvidno na koji način i po kojem tečaju je obračunato potraživanje koje je 2. tuženik preneseno od 1. tuženika. Visoki trgovački sud Republike Hrvatske presudom i rješenjem od 4. srpnja 2014. poslovni broj: PŽ-7129/13 na temelju kolektivne tužbe korisnika kredita s ugovornim odredbama o promjenjivoj kamatnoj stopi, a takav je kredit zaključen između 1. i 3. tuženika, zauzeo je stav da su predmetne odredbe ugovora o kreditu po kojima se promjene kamatne stope čine ovisnom o odluci tuženika (banke) nepoštene, pa prema tome i ništete. Odlukom Ustavnog suda Republike Hrvatske poslovni broj: U-III-2521/2015, U-III-2536/2015, U-III-2547/2015, U-III-2568/2015, U-III-2603/2015, U-III-2604/2015, U-III-2605/2015 od 13. prosinca 2016. ukinuta je odluka Vrhovnog suda Republike Hrvatske Revl-249/14 od 9. travnja 2015. u dijelu u kojem je odbijena revizija tužitelja protiv presude Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj: PŽ-7129/13 od 13. lipnja 2014., a kojom je, preinačenjem prvostupanjske presude, odbijen zahtjev upravljen na utvrđenje da su tuženici povrijedili kolektivne interese i prava potrošača korisnika kredita koristeći u potrošačkim ugovorima o kreditima nepoštenu ugovornu odredbu kojom je ugovorena valuta uz koju je vezana glavnica švicarski franak, o kojoj se nije pojedinačno pregovaralo. Prema odredbi čl. 77. st. 2. Ustavnog zakona pri donošenju novog akta nadležno sudbeno tijelo obvezno je poštovati pravno stajalište Ustavnog suda Republike Hrvatske izraženo u odluci kojom se ukida akt kojim je povrijeđeno ustavno pravo podnositelja tužbe pa je u tom smjeru doneseno i rješenje Vrhovnog suda Republike Hrvatske poslovni broj: Revt-575/16 od 3. listopada 2017. kojom je ukinuta ranija odluka istog suda u vezi ništetnosti odredbi ugovora o kreditu vezanih za švicarski franak. S obzirom na navedene odluke, ništete su odredbe ugovora o kreditu u kojima je ugovoreno da će se iznos anuiteta u kojima se vraća kredit, vezati za švicarski franak i da je iznos zatezne kamate obračunat u tim anuitetima promjenjiv i da ovisi o jednostranoj odluci banke. Prema odredbi čl. 1021. ZOO-a Ugovorom o kreditu banka se obvezuje korisniku kredita staviti na raspolaganje određeni iznos novčanih sredstava, na određeno ili neodređeno vrijeme, za neku namjenu ili bez utvrđene namjene, a korisnik se obvezuje banci plaćati ugovorene kamate i iskorišteni iznos novca vratiti u vrijeme i na način kako je ugovoreno. Predmetnim ugovorom o kreditu broj 118-50-4837105, a koji je zaključen između 1. i 3. tuženika činidba koja se odnosi na vraćanje novca, a koja je bitan element

ugovora nije određena niti je određiva jer je vezana za promjenu kamatne stope i promjenu tečaja švicarskog franka, odnosno trebala se tijekom otplatnog ciklusa mijenjati prema odluci banke bez unaprijed formuliranog čvrstog kriterija za promjenu, kao i prema rastu tečaja CHF koji korisnik nije mogao predvidjeti. Upravo je promjenjiva kamatna stopa, kao i vezivanje iznosa kredita i visine otplatnih anuiteta uz švicarski franak bilo uvjet zaključenja ugovora pa je zbog svega toga uslijed navedenih ništetnih odredbi, ništetan i cijeli ugovor. Pored navedenog tužiteljica Finka Žulj koja je potpisala Ugovor o kreditu kao založni dužnik nije u vrijeme zaključenja ugovora bila sposobna potpisati takav ugovor, niti je bila svjesna što potpisuje i kakvu obvezu na sebe preuzima. U vrijeme zaključenja ugovora 3. tuženik bio je u braku s 1. tužiteljicom i kada se potpisivao ugovor, 3. tuženik je odveo tužiteljicu Finku Žulj kod javnog bilježnika uz obrazloženje da nešto treba potpisati, ali joj nitko nije rekao što potpisuje. Sve isprave u vezi tog ugovora ostale su kod 3. tuženika, a nikada nije dobila niti jednu obavijest o tome da je na njezinoj kući upisano založno pravo. U to vrijeme je 3. tuženik stanovao na adresi tužiteljica pa je vjerojatno on zaprimio poštu ukoliko je što i dolazilo. Napominju da tužiteljica Finka Žulj boluje od primarnog glaukoma s otvorenim sobičnim kutom i skoro je potpuno slijepa, što je bilo prisutno i u vrijeme zaključivanja predmetnog ugovora, a pored toga dugi niz godina boluje od depresije, i povremeno je uzimala propisane lijekove, ali kako je starija osoba i uglavnom boravi u kući, nije se posebno liječila. Rođena je 1937. i nije nikada pohađala školu, tako da ne zna čitati, niti pisati, ali se tijekom života jedino naučila potpisati. Nje svjesna da je potpisala ugovor kojim opterećuje svoju nekretninu. Zbog toga što nije pismena, što je slabog vida i teško bolesna tužiteljica Finka Žulj nije bila sposobna zaključiti ugovor kojim opterećuje nekretninu, niti je mogla shvatiti da pismeno koje potpisuje sadrži odredbu po kojoj ona jamči za plaćanje velikog iznosa kredita koje k tome još nije niti određen niti odrediv. Budući da je Ugovor o kreditu ništetan, ništetna je i njegova odredba o zasnivanju založnog prava na teret predmetne nekretnine u korist 1. tuženika i nastavno ništetan i ugovor o prijenosu zaključen između 1. i 2. tuženika. Vlasnica nekretnine na teret koje je upisano založno pravo je 1. tužiteljica pa ima pravni interes za utvrđenje koje se traži ovom tužbom, a tužiteljica Finka Žulj je bila vlasnica u vrijeme zaključenja ugovora i kao založni dužnik ugovorna strana u predmetnom ugovoru o kreditu. Zbog svega navedenog, proizlazi da je predmetni ugovor o kreditu ništetan u cijelosti pa traži da sud ugovor utvrdi ništetnim i naloži brisanje založnog prava koje je upisano ne temelju takvog ugovora.

2. U odgovoru na tužbu 1. tuženik Raiffeisenbank Austria d.d. navodi da nije sporno postojanje ugovornog odnosa između 1. tuženika i 3. tuženika na temelju Ugovora o kreditu broj 118-50-4837105 od 22. travnja 2008., te je nesporno i da je 1. tuženik taj ugovor otkazao 16. rujna 2011. te da su naknadno 1. tuženik i 3. tuženik sklopili Sporazum o konverziji 1. lipnja 2016. Također je nesporno da su 1. tuženik i 2. tuženik sklopili Ugovor o prijenosu 14. prosinca 2018.. Ističe da su svi navedeni ugovori u cijelosti valjani te nisu osnovani navodi tužbe o njihovoj ništetnosti. Oспорava da bi sporne ugovorne odredbe o valutnoj klauzuli i promjenjivoj kamatnoj stopi bile ništetne pa slijedom toga nije ništetan niti ugovor o kreditu u cijelosti. Ukazuje na odluku Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj: PŽ-6632/2017 u kojoj isti navodi kako eventualna ništetnost odredaba o promjenjivoj kamatnoj stopi i valutnoj klauzuli, a obzirom da to nisu bitni elementi ugovora o kreditu i ugovor može opstati bez njih, ne povlači ni ništetnost cjelovitih odredaba o glavnom predmetu i cijeni, a još manje ništetnosti cijelog ugovora. Odredbe o valutnoj

klauzuli sadržane u čl. 1. i 7. Ugovora o kreditu, prema stavu tuženika, jasne su, lako uočljive i razumljive jer iz njih, kao i iz otplatnog plana, proizlazi da je kredit odobren u kunskoj protuvrijednosti iznosa izraženog u CHF te da se otplaćuje u kunskoj protuvrijednosti prema srednjem tečaju tuženika za CHF važećem na dan dospijeca. Smatra da je 3. tuženiku moralo biti poznato kako su valute podložne promjenama te da će se, ovisno o promjeni tečaja, mijenjati i troškovi kredita. Smatra da valutna klauzula nije prouzročila neravnotežu na štetu 3. tuženika jer je djelovala u oba smjera, ovisno o kretanju tečaja. Ukazuje i na to da je tužitelj prema čl. 9. Ugovora tijekom uredne otplate mogao zatražiti konverziju obveze izražene u CHF u eure. Prema stavu 1. tuženika, i odredba o promjenjivoj kamatnoj stopi jasna je, razumljiva i lako uočljiva pa nije dopušteno ocjenjivati njezinu nepoštenost. U kolektivnom sporu nije utvrđeno da su promjenjive kamatne stope same po sebi ništetne, već su sporne bile njihove promjene prema odluci banke ako kriteriji odnosno parametri promjene nisu bili jasno određeni. Odredbama čl. 2. i 10. Ugovora 3. tuženik je pristao da se na pitanja koja nisu uređena Ugovorom primjenjuju opći akti banke kojima je uređeno kreditiranje građana, zajedno s njihovim izmjenama i dopunama donesenima tijekom trajanja Ugovora. Tvrdi da je odluke o promjenama kamatne stope donosio savjesno i pošteno, isključivo kada su za to postojali opravdani razlozi, te da je o svakoj promjeni obavijestio tužitelja, koji na njih nije imao primjedbi. Prema tada važećim Općim uvjetima poslovanja sa stanovništvom, visina kamatnih stopa ovisila je o tekućim tržišnim prilikama te cijeni novca i kapitala na domaćem i inozemnim tržištima, dok su kriteriji promjene detaljnije razrađeni u Načelima za utvrđivanje promjena kamatnih stopa i Pravilniku o obračunu kamata i naknada. U odnosu na namjenu Ugovora o kreditu ukazuje da je odobren kao stambeni kredit u svrhu kupnje nekretnine, tada u vlasništvu Finke Žulj, a sada u vlasništvu 1. tužiteljice, 3. tuženik je uz zahtjev za kredit dostavio Predugovor o kupoprodaji nekretnine te je izvršena njezina procjena. Nakon toga, Finka Žulj i 3. tuženik su zaključili Ugovor o kupoprodaji nekretnine, a je li došlo o provedbe Ugovora o kupoprodaji i uknjižbe prava vlasništva 3. tuženika ili nije, za ovaj spor je potpuno irelevantno i nije jasno od kakvog je to uopće utjecaja na određenost odnosno odredivost tražbine. Nadalje, u odnosu na korištenje kredita navodi da je isplatio iznos kredita na transakcijski račun korisnika kredita. Što se tiče stanja kredita na dan 30. travnja 2018. napominje da predmet ovog postupka nije utvrđenje visine dugovanja na dan 30. travnja 2018. i nije jasno od kakvog bi to utjecaja bilo na valjanost Ugovora o kreditu ili Ugovora o prijenosu tražbine. Glede poslovne sposobnosti Finke Žulj osporava da bi ona bila poslovno nesposobna u vrijeme zaključenja Ugovora o kreditu, jer iz otpusnog pisma Odjela za oftalmologiju od 8. lipnja 2012. proizlazi da joj je tada otkriven glaukom. Također, osporava relevantnost liječničke potvrde od 5. veljače 2019., naime, liječnik obiteljske medicine nije stručan za procjenu nečije poslovne sposobnosti, a eventualna činjenica da su Finki Žulj dijagnosticirane tamo navedene bolesti nisu od utjecaja na postojanje poslovne sposobnosti. Nadalje, ako Finka Žulj ne zna čitati niti pisati i ako je skoro potpuno slijepa kako je potpisala punomoć za zastupanje u ovom postupku? Konačno i vrlo važno, ugovor je solemniziran od javnog bilježnika pri čemu ukazuje na čl. 57. Zakona o javnom bilježništvu, pa smatra neživotnim i nelogičnim da javni bilježnik prilikom solemnizacije Ugovora o kreditu ne bi primijetio da je Finka Žulj slijepa, da ne zna čitati i pisati, da je teško bolesna do te mjere da je poslovno nesposobna. Konačno, ukazuje da je založno pravo upisano rješenjem ovog suda, poslovni broj: Z – 5593/08 od 28. travnja 2008., a koje je Finka Žulj dostavljeno po javnom bilježniku Alidi Crljenica.

2.1. U odgovoru na tužbu 2. tuženik Eos Matrix d.o.o. navodi da su tužba i tužbeni zahtjev u cijelosti neosnovani te usmjereni jedino i isključivo na odugovlačenje postupka. U cijelosti se protivio spajanju postupaka određenog rješenjem od 17. siječnja 2020. Ukazuje da tužitelji zahtijevaju donošenje presude kojim se utvrđuje da je Ugovor o kreditu broj 118-50-4837105 od 22. siječnja 2008. ništetan, a dokaz svojim tvrdnjama navode sudsku praksu iz postupaka pokrenutih radi kolektivne zaštite potrošača. Ističe kako se predmetna sudska praksa ne odnosi na 2. tuženika, već jedino i isključivo na 8 tuženih banaka, te ističe prigovor pasivne legitimacije. Naime, 2. tuženik je Ugovorom o cesiji prenio potraživanja, ali ne i ugovorni odnos u ugovornu poziciju banke, stoga i nije na bilo koji način utjecao na valutnu klauzulu, ugovornu kamatu, tijek otplate i promjene kamatnih stopa i slično. Temeljem svega navedenog proizlazi da 2. tuženik nije pasivno legitimiran u predmetnoj parnici stoga nije niti moglo doći do spajanja postupka. Naglašava da se tužiteljica Finka Žulj poziva se na zdravstveno stanje u vrijeme sklapanja Ugovora o kreditu, te navodi da je vrijeme zaključivanja predmetnog ugovora bolovala od primarnog glaukoma, depresije, bila na lijekovima (doduše povremeno), te da nije bila sposobna potpisati takav ugovor, niti je bila svjesna što potpisuje. Postavlja pitanje kakvo je zdravstveno stanje Finke Žulj bilo dana 23. siječnja 2019. kada je Ugovorom o darovanju predmetnu nekretninu darovala 1. tužiteljici. Nadalje, ističe kao sukladno odredbama ZOO-a tužiteljice nemaju osnova tužiti 3. tuženika Marija Bošnjaka na utvrđenje ništetnosti predmetnog Ugovora o kreditu, već mogu jedino i isključivo podnijeti tužbu na eventualnu naknadu štete prema istom, stoga je i u odnosu na 3. tuženika promašena pasivna legitimacija. Predlaže se da sud u cijelosti odbije tužbu i tužbeni zahtjev kao neosnovan, te da obveže tužiteljice na naknadu parničnog troška zajedno sa zateznom kamatom računajući od dana donošenja presude.

2.2. U svom odgovoru na tužbu 3. tuženik Marijo Bošnjak navodi da osporava sve navode iz tužbe te se u cijelosti protivi tužbi i tužbenom zahtjevu. Predlaže se da sud odbaci tužbu u odnosu na tužiteljicu Marijanu Bošnjak obzirom da ista u trenutku podnošenja tužbe nije imala nikakav pravni interes za utvrđenje ugovora o kreditu ništetnim. Naime, sukladno odredbi čl. 187. st. 2. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 112/99, 129/00, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23, dalje: ZPP), tužitelj mora imati pravni interes za podnošenje deklaratorne tužbe na utvrđenje ništetnosti. Međutim, iz historija tužbe uopće nije razvidno u čemu bi se sastojao njezin pravni interes zahtijevati utvrđenje ništetnosti ugovora, pa predlaže da sud uslijed nedostataka pravnog interesa, odbaci tužbu u odnosu na 1. tužiteljicu. Tužitelji nisu korisnici kredita, pa samim time ni ne znaju sve okolnosti koje su se događale prilikom sklapanja ugovora o kreditu. Iz tužbe proizlazi da se činjenični navodi u tužbi temelje na hipotetskim zaključcima i pretpostavkama tužitelja, koji nemaju nikakvih neposrednih saznanja o uvjetima kreditiranja, niti imaju bilo kakva saznanja o okolnostima u kojima se je potpisivao predmetni ugovor. Glede navoda tužitelja da su odredbe o valutnoj klauzuli i klauzuli o promjenjivoj kamatnoj stopi bile ništetne, te da je slijedom toga i predmetni Ugovor o kreditu ništetan u cijelosti, ističe da sukladno odredbi članka 324. ZOO-a, pojedina odredba ugovora ne povlači za sobom ništetnost cijelog ugovora. Osporava da bi Finka Žulj u trenutku sklapanja ugovora bila poslovno nesposobna, obzirom da je isti ugovor solemniziran kod javnog bilježnika Alide Crljenica iz Pule, a imajući u vidu čl. 57. Zakona o javnom bilježništvu, prema kojoj javni bilježnik mora, ako je to moguće, ispitati da li su stranke sposobne i ovlaštene za poduzimanje i sklapanje posla, objasniti strankama

smisao i posljedice posla i uvjeriti se o njihovoj pravoj i ozbiljnoj volji. Dakle, nemoguće je da javni bilježnik prilikom solemnizacije predmetnog ugovora nije primijetio da je Finka Žulj slijepa ili nepismena. Iz medicinske dokumentacije koju su uz tužbu priložili tužitelji ne proizlazi da bi Finka Žulj, u trenutku potpisivanja spornog ugovora, bolovala od bolesti koja bi utjecala na njezinu sposobnost za rasuđivanje. Međutim, ako je ista zaista bolovala od kakve psihičke bolesti tada je za očekivati da bi ta bolest uznapredovala, u toj mjeri da tužiteljica Finka Žulj, u trenutku podnošenja tužbe ne bi imala parničnu sposobnost te ne bi mogla samostalno poduzimati parnične radnje, pa samim time ni podnijeti tužbu u ovom predmetu ili ovlastiti punomoćnika za zastupanje. Stoga predlaže da sud i iz tog razloga odbaci tužbu u ovoj pravnoj stvari. Ističe da ne postoji niti jedan razlog ništetnosti predmetnog ugovora, zbog čega su tužba i tužbeni zahtjev u cijelosti neosnovani.

3. Rješenjem od 17. siječnja 2020. odlučeno je da se spajaju predmeti ovog suda poslovni broj: P-270/2019 i P-1725/2019 radi zajedničkog raspravljanja i donošenja odluke.

3.1. Postupak poslovni broj: P-1725/2019 pokrenut je tužbom tužiteljice Marijane Bošnjak od 16. rujna 2019. protiv tuženika Eos Matrix d.o.o. radi proglašenja nedopuštenom ovrhe koja se vodi kod ovog suda pod poslovnim brojem: Ovr-428/2019. U tužbi navodi da je zaključkom ovog suda poslovni broj: Ovr-428/19 od 20. kolovoza 2019. tužiteljica (koja je ovršenica u navedenom ovršnom predmetu) upućena je povodom izjavljene žalbe protiv rješenja o ovrsi, da u roku od 15 dana od dostave navedenog zaključka pokrene parnicu radi proglašenja nedopuštenim ovrhe iz razloga iz kojih je tužiteljica izjavila žalbu. U navedenom ovršnom predmetu ovrha je dozvoljena na temelju Ugovora o kreditu broj 118-50-4837105 od 22. travnja 2008., a koji ugovor je solemniziran kod javnog bilježnika Alide Crljenica u Puli pod brojem OV-6197/08 25. travnja 2008., kao ovršne isprave. Ugovor je zaključen između Marija Bošnjaka kao korisnika kredita i Raiffeisenbank Austria d.d. kao kreditora te Finke Žulj kao založnog dužnika. Raiffeisenbank Austria d.d. je svoju tražbinu iz Ugovora o kreditu prenijela na ovrhovoditelja (tuženika Eos Matrix d.o.o.). Ponavlja sve razloge navedene u tužbi iz predmeta poslovni broj: P-270/2019 glede ništetnosti ugovora o kreditu. Nadalje, navodi da iznos tražbine za koji je dozvoljena ovrha ne odgovara iznosu iz izvršene isprave. Iz ovršne isprave proizlazi da je korisniku kredita odobren kredit u kunskoj protuvrijednosti od 88.300,00 CHF prema srednjem tečaju kreditora na dan korištenja i što predstavlja glavnica. U rješenju o ovrsi je kao glavnica naveden iznos od 402.889,03 kuna, ali nije jasno na koji način je obračunat ovaj iznos, odnosno da li je dio glavnice plaćen ili ne, koliko glavni dug iznosi u valuti CHF i po kojem tečaju je obračunat iznos glavnice dospio na naplatu. Isto se odnosi i na redovnu kamatu jer nije razvidno za koje razdoblje je ova kamata obračunata i po kojoj kamatnoj stopi. Iz isprava priloženih ovršnoj ispravi nije razvidno da li je korisnik kredita otplaćivao kredit ili nije i ako je u kojem iznosu i dali je u slučaju neplaćanja kredit otkazan i kada i ukoliko je otkazan kada je dospio cjelokupan iznos kredita na naplatu, a u smislu odredbe članka 11. Ugovor o kreditu. Nije razvidno na koji način je obračunata zatezna kamata odnosno od kada ona teče i na koje iznose, a opreza radi ističe i prigovor zastare potraživanja. Zbog svega navedenog, proizlazi da je predmetni ugovor o kreditu kao ovršna isprava ništetan u cijelosti i da iznos tražbine za koji je dozvoljena ovrha ne odgovara iznosu iz ovršne isprave.

3.2. U svom odgovoru na tužbu u predmetu poslovni broj: P-1725/2019 tuženik Eos Matrix d.o.o. navodi da se u predmetnom slučaju riječ je o tužbi radi proglašenja ovrhe nedopuštenom, dok tužiteljica utvrđenje ništetnosti može utvrđivati jedino i isključivo u posebnoj parnici na utvrđenje ništetnosti i eventualnu naknadu štete. Kako u parnici ništetnost predmetnog ugovora nije pravomoćno presuđena nema mjesta tvrdnji tužiteljice da je i Ugovor o kreditu, odnosno pojedine ugovorne odredbe ništetne. U prilog istom svjedoči i sudska praksa. Nadalje, nejasni su navodi tužiteljice da Finka Žulj boluje od glaukoma te da je bila potpuno slijepa u vrijeme potpisivanja Ugovora o kreditu. Naime, Finka Žulj uopće nije stranka u ovom predmetnom ovršnom postupku, međutim obzirom da se tužitelj poziva na zdravstveno stanje Finke Žulj, postavlja pitanje kakvo je zdravstveno stanje Finke Žulj bilo dana 23. siječnja 2019. kada je Ugovorom o darovanju predmetnu nekretninu darovala tužiteljici.

4. Tijekom postupka, 17. travnja 2021. preminula je tužiteljica Finka Žulj te je postupak, uz tužiteljicu Marijanu Bošnjak, rješenjem o nastavku nastavljen u odnosu na nasljednike Finke Žulj, 2. tužiteljicu Branku Gvozden i 3. tužitelja Stipicu Žulja.

5. U tijeku postupka pročitana je dokumentacija sadržana u spisu, i to: Ugovor o kreditu broj 118-50-4837105 od 22. travnja 2008., Ugovor o prijenosu od 14. prosinca 2018., Otpusno pismo od 8. lipnja 2012., Rješenje Zemljišnoknjižnog odjela ovog suda poslovni broj: Z-10334/2019 od 4. srpnja 2019., Izvadak iz zemljišne knjige, povijesni prikaz, Sporazum o konverziji tražbine po kreditu br. 118-50-4837105 od 1. lipnja 2016., Dopis 1. tuženika od 28. travnja 2016., Zahtjev za kredit i revolving kreditnu karticu od 3. ožujka 2008., Uvjeti odobravanja RBA Flexi stambenih kredita – osnovni uvjeti, Opći uvjeti poslovanja sa stanovništvom 1. tuženika, Predugovor o prodaji od 22. veljače 2008., Ugovor o prodaji od 24. travnja 2008., Rješenje Zemljišnoknjižnog odjela ovog suda poslovni broj: Z-5593/2008 od 28. travnja 2008., Potvrda 1. tuženika od 11. ožujka 2020., saslušani su svjedoci Alida Crljenica, Ardea Dovgan, izveden je dokaz psihijatrijskim vještačenjem po stalnom sudskom vještaku Heleni Marčinko, saslušani su kao stranke 1. tužiteljica i 3. tuženik, te je izvršen uvid u ovosudni predmet poslovni broj: Ovr-428/2019.

5.1. Nije izveden dokaz po vještaku oftalmologu jer su tužitelji navedeni dokaz predložili, kako u tužbi sami navode, „po potrebi“. Prema mišljenju ovog suda predlaganje dokaza "po potrebi" smatra se uvjetnim dokaznim prijedlogom, a sud ne može umjesto stranke procjenjivati je li ta "potreba" nastupila, niti smije nagađati na što je stranka točno mislila. Sud nije dužan provesti dokaz koji je predložen "po potrebi", već tužitelj mora izričito inzistirati na njegovom provođenju i to najkasnije na pripremnom ročištu, što tužitelji u ovom predmetu nisu učinili.

5.2. Nadalje, ovaj sud ne prihvaća liječničku potvrdu dr. Tatjane Doić, liječnice opće prakse pokojne Finke Žulj, od 5. veljače 2019. kao dokaz zdravstvenog stanja pokojne Finke Žulj jer se eventualno naručeno zdravstveno stanje može utvrđivati samo vještačenjem po vještaku odgovarajuće struke.

6. Tužbeni zahtjevi tužitelja nisu osnovani

7. Predmet spora je zahtjev tužitelja Marijane Bošnjak, Branke Gvozden i Stipice Žulja da se utvrdi ništetnost Ugovora o kreditu broj 118-50-4837105 od 22. travnja

2008. koji je zaključen između 1. tuženika kao kreditora i 3. tuženika kao korisnika kredita te i Finke Žulj, kao založnog dužnika, te Ugovora o prijenosu od 14. prosinca 2018. koji je zaključen između 1. tuženika i 2. tuženika o prijenosu založnog prava koje je upisano na teret k.č.br. 229/1zgr., kuća i dvorište, zk.ul. 1000 k.o. Medulin, a u korist 2. tuženika.

7.1. Uslijed spajanja postupaka, kako je to navedeno u toč. 3. obrazloženja, predmet ovog spora je i tužbeni zahtjev tužiteljice Marijan Bošnjak protiv tuženika Eos Matrix d.o.o. radi proglašenja nedopuštenom ovrhe koja se kod ovog suda vodi pod poslovnim brojem: Ovr-428/2019.

8. Među strankama nije sporno da su 1. tuženik kao kreditor i 3. tuženik kao korisnik kredita 22. travnja 2008. sklopili Ugovor o kreditu broj: 118-50-4837105, kojim je 1. tuženik 3. tuženiku odobrio stambeni kredit u kunskoj protuvrijednosti iznosa od 88.300,00 CHF, obračunatoj prema srednjem tečaju tuženika na dan korištenja kredita te da je Finka Žulj bila založni dužnik, obzirom da je na temelju istog ugovora na predmetnoj nekretnini upisano založno pravo u korist tuženika.

8.1. Nije sporno niti da je između 1. tuženika i 2. tuženika sklopljen Ugovor o prijenosu 14. prosinca 2018., kojim je preneseno i založno pravo upisano na teret nekretnine k.č.br. 229/1zgr., kuća i dvorište, zk.ul. 1000 k.o. Medulin u korist 2. tuženika.

8.2. Nesporo je da je prijedlogom za ovrhu od 28. lipnja 2019. pokrenut ovršni postupak protiv 1. tužiteljice kao ovršenice, te da joj je prethodno Finka Žulj darovala predmetnu nekretninu prije pokretanja tog postupka.

9. Sporno je je li uslijed svog zdravstvenog stanja Finka Žulj bila sposobna potpisati predmetni Ugovor o kreditu kao založni dužnik.

9.1. Također je sporno je li predmetni ugovor o kreditu ništetan u cijelosti uslijed ništetnosti odredbi ugovora o promjenjivoj kamatnoj stopi i valutnoj klauzuli te je li nastavno zbog toga ništetan i Ugovor o prijenosu od 14. prosinca 2018. te je li iz tog razloga posljedično nedopuštena ovrha koja se vodi pod poslovnim brojem: Ovr-428/2019, odnosno je li ovrha nedopuštena iz razloga što iznos tražbine za koji je dozvoljena ovrha ne odgovara iznosu iz izvršene isprave i iz razloga jer je tražbina zastarjela.

10. Prije svega, valja ukazati da prigovor 3. tuženika kako tužiteljica Marijana Bošnjak nema pravni interes za utvrđenjem ništetnosti Ugovora o kreditu i Ugovora o prijenosu nije osnovan. Naime, prema ocjeni ovog suda tužiteljica Marijana Bošnjak u konkretnom slučaju ima pravni interes za postavljanje takvog tužbenog zahtjeva u smislu odredbe čl. 187. ZPP-a, obzirom je ista upisana kao vlasnica predmetne nekretnine na kojoj je temeljem tih ugovora upisano založno pravo, temeljem kojeg je pokrenut ovršni postupak u odnosu na kojeg 1. tužiteljica predlaže da se utvrdi da je ovrha nedopuštena.

10.1. Nadalje, nije osnovan prigovor 2. tuženika Eos Matrix da isti nije pasivno legitimiran glede tužbenog zahtjeva utvrđenja ništetnosti jer se u konkretnom slučaju traži i utvrđenje ništetnosti Ugovora o kreditu broj 118-50-4837105 od 22. travnja

2008. koji je zaključen između 1. tuženika kao kreditora i 3. tuženika kao korisnika kredita te i Finke Žulj, kao založnog dužnika, ali i Ugovora o prijenosu od 14. prosinca 2018. koji je zaključen upravo između 1. tuženika i 2. tuženika.

11. U odnosu na tužbeni zahtjev 1.-3. tužitelja za utvrđenje ništetnim predmetnog Ugovora o kreditu, valja reći da tužitelji, iako se pozivaju na odredbe ZOO-a, zapravo se u tužbi i tijekom postupka pozivaju na utvrđenja iz pravomoćnih odluka donesenih povodom tužbe za zaštitu kolektivnih interesa potrošača, na što, po mišljenju ovog suda nisu ovlašteni. Naime, na utvrđenja iz kolektivnog spora se sukladno odredbi čl. 502.c ZPP-a mogu pozvati samo potrošači, što tužitelji, koji nisu bili stranke predmetnog ugovora o kreditu, zasigurno nisu. Stoga je ostao bespredmetan i dokaz saslušanjem djelatnice 1. tuženika Ardee Dvogan o načinu postupanja prilikom sklapanja predmetnog ugovora.

12. Odredbom čl. 322. ZOO-a propisano je da je ništetan ugovor koji je protivan Ustavu Republike Hrvatske, prisilnim propisima ili moralu društva, osim ako cilj povrijeđenog pravila ne upućuje na neku drugu pravnu posljedicu, ili ako zakon u određenom slučaju ne propisuje što drugo.

13. Tužitelji smatraju da je zbog ništetnosti odredbe o valutnoj klauzuli i promjenjivoj kamatnoj stopi ništetan predmetni ugovor o kreditu u cijelosti.

14. Međutim, takav je stav pogrešan, jer Ugovor o kreditu može opstati i nije u cijelosti ništetan u slučaju ništetnosti odredbi o promjenjivoj kamatnoj stopi i valutnoj klauzuli pod uvjetom da je moguća ponovna uspostava pravne i činjenične situacije u kojoj bi se potrošač nalazio da one nisu postojale i da je time uspostavljena primjerena ravnoteža između zahtjeva za visokom razinom zaštite potrošača, s jedne strane, i zahtjeva za efikasnim funkcioniranjem tržišta i tržišnog natjecanja, s druge. Takav stav izrazio je i Vrhovni sud Republike Hrvatske u svojim odlukama: Rev-259/22, Rev-274/24, Rev-820/23 i drugima.

15. Naime, tijekom postupka saslušana je još svjedokinja Alida Crljenica, javni bilježnik kod kojeg je ovjeren predmetni ugovor o kreditu na okolnosti ovjere, te 1. tužiteljica i 3. tuženik kao parnične stranke.

15.1. U svom iskazu svjedokinja Alida Crljenica navodi da se stranaka uopće ne sjeća, a iz potvrde je razvidno da ju je potvrdila prisjednica Sandra Bilić. Iz toga proizlazi da ona osobno nije imala kontakt sa strankama. Ukoliko bi imala saznanja da je stranka slijepa ili nepismena tada bi postupala po propisima odnosno Zakonu o javnom bilježništvu. Da je kojim slučajem utvrđeno da bi stranka bila slabovidna (ili slijepa) ona bi to odradila sukladno propisima. Osobi za koju bi posumnjala da je nesposobna za rasuđivanje ne bi potvrdila ugovor. Svakoj stranci svaki ugovor za potvrdu poput ovog pročitaju u njenom uredu od početka do kraja.

15.2. Iz iskaza 1. tužiteljice Marijane Bošnjak proizlazi da je ona prvotno saznala za postojanje navedenog ugovora kada je vidjela poziv od EOS Matrix d.o.o. ili joj je za to kazala prijateljica Tatjana Mišković s kojom sam zajedno bila u mjesnom odboru. Ne sjeća se kada točno je to bilo, a taj poziv EOS Matrix d.o.o. je bio upućen 3. tuženiku, no ne zna je li se radilo o nekakvom pozivu na plaćanje ili iz ovršnog postupka. Kada sam saznala za to prvo je nazvala tu svoju prijateljicu, a nakon toga

sam kontaktirala odvjetnicu Veru Miloš koja ju je zastupala u postupku razvoda braka 2016. Svoju pokojnu majku je odmah pitala o čemu se radi, no ona je negirala, nije htjela ništa priznati. Majka je u to vrijeme psihički i fizički pala nakon njenog razvoda, ona je to doživjela kao veliku tragediju te je samo legla u krevet. Do treće godine života njenog djeteta svaki mjesec je po dva tjedna bila s njim u bolnici pa ne može točno reći u kakvom je zdravstvenom stanju majka bila u vrijeme potpisivanja ugovora jer se u potpunosti bila posvetila djetetu. Majka je slabo vidjela, imala je glaukom koji joj je oštetio vid no ne može reći da li je to bilo u vrijeme potpisivanja ugovora ili kasnije.

15.3. Iz iskaza 3. tuženika Marija Bošnjaka proizlazi kako su predmetni kredit odlučili uzeti on, tužiteljica i njena majka. jer je to bila njena kuća, radi renoviranja kuće. On je tada bio zaposlen te je mogao dignuti kredit. Otišao je kod 1. tuženika gdje je primao plaću da vidi da li ispunjavam uvjete te su mu tamo ponuđeni kredit u CHF i eurima, no kredit u CHF je bio povoljniji pa se odlučio za njega. Nije se informirao o kreditima kod drugih banaka. Odredbe kredita nisu mu bile detaljno objašnjene, a rate su mu u jednom trenutku porasle za duplo i nije ih više mogao plaćati, ne sjeća se točno kada, koje godine. Kod javnog bilježnika na potpisivanje ugovora išli su svo troje, dakle i 1. tužiteljica je išla te je tamo prije potpisivanja javni bilježnik objasnio o kakvom se kreditu radi. Majka tužiteljice je u to vrijeme bila dobrog zdravstvenog stanja, iako je bila starije dobi te je normalno funkcionirala, u to vrijeme je sama išla u banku po mirovinu. Ne zna kad je ona dobila glaukom i oštećenje vida jer sam otišao 2015. i ona je tada još uvijek vidjela. Ne vjerujem da je naš razvod toliko pogodio majku 1. tužiteljice jer nam je ona sama rekla da se razidemo kako se ne bismo svađali. Pročitao je ugovor o kreditu, nije se savjetovao s nikim prije potpisivanja ugovora, razumio je odredbe ugovora i zna što znači promjenjiva kamata, no to mu nije objašnjeno prilikom sklapanja ugovora, nije znao o čemu će ovisiti promjena kamatne stope. Bio je svjestan rizika promjenjive kamatne stope, ali nije očekivao da će se toliko mijenjati, da mu je netko objasnio, možda ne bih ni sklopio ugovor. Prije ovog ugovora nije imao nijedan drugi ugovor sa valutnom klauzulom i promjenjivom kamatnom stopom i nije bio upoznat sa točkom 9. ugovora o kreditu koja predviđa promjenu valute tijekom cijelog trajanja ugovora. Ne zna zašto nije uzeo kredit za renoviranje kuće, započeo je s renoviranjem, napravljene su pločice ispred kuće na terasi. Ne može se sjetiti koliko rata kredita je otplatio, ali nešto je otplatio.

15.4. Sud je prihvatio iskaz saslušanih svjedokinja kao uvjerljive i životno logične, dok iskaze stranaka ne prihvaća jer su isti međusobno kontradiktorni.

16. Nadalje, tužitelji su u smjeru dokazivanja ništetnosti predmetnog ugovora o kreditu predložili psihijatrijsko vještačenje radi utvrđenja kakvo je, s obzirom na životnu dob i tegobe pokojne Finke Žulj (bolovala je od primarnog glaukoma s otvorenim sobičnim kutom, bila je skoro slijepa, patila je od depresije i uopće nije izlazila iz kuće), bilo njeno psihičko zdravlje i je li prilikom potpisivanja predmetnog ugovora bila sposobna za rasuđivanje, odnosno da li je bila u mogućnosti shvatiti značaj i posljedice takvog ugovora.

17. Iz nalaza i mišljenja stalnog sudskog vještaka Helene Marčinko proizlazi da je Finka Žulj u vrijeme potpisivanja predmetnog Ugovora o kreditu bila 71 godinu stara, te nije imala psiholoških smetnji koje bi uključivale uzimanje terapije. 2007. i možda prije te godine bolovala je od neurotskih smetnji anksiozno depresivne prirode. U

vrijeme potpisivanja ugovora bolovala je od anemije i kasnije je otkriven uzrok te anemije u vidu duodenalnog ulkusa. Od 2015. godine bolovala je od depresije i uzimala antidepresivnu terapiju. Od 2019. godine bolovala je od demencije, teškog kognitivnog poremećaja i bila nesposobna za rasuđivanje. Prema priloženoj medicinskoj dokumentaciji 2008. Finka Žulj bila je sposobna za rasuđivanje. Nadalje, vještakinja ne može odgovoriti na pitanje je li Finka Žulj bila sposobna shvatiti značaj i posljedice takvog ugovora, jer shvaćanje značaja i posljedica nekog ugovora ovisi o nizu čimbenika koji nisu naznačeni u medicinskoj dokumentaciji.

17.1. Sud je nalaz i mišljenje vještaka prihvatio u njegovu stručnom dijelu, ocijenivši ga objektivnim, jasnim i obrazloženim, izrađenim na temelju dokumentacije sadržane u spisu i u skladu sa zadatkom suda.

18. U odnosu na tvrdnje tužitelja da je Finka Žulj u vrijeme potpisivanja predmetnog Ugovora o kreditu bila gotovo potpuno slijepa tužitelji nisu pravovremeno predložili dokaze pa ih sud stoga nije ni proveo, kako je to već prethodno obrazloženo u točki 5.1. obrazloženja.

19. Zbog navedenog, iz rezultata dokaznog postupka prema ocjeni suda proizlazi da tužitelji nisu dokazali ništetnost predmetnog Ugovora o kreditu od 22. travnja 2008., pa tako ni Ugovora o prijenosu od 14. prosinca 2008. obzirom da su ništetnost istog izvodili iz ništetnosti Ugovora o kreditu, ne predlažući u smjeru utvrđenja ništetnosti Ugovora o prijenosu nikakve posebne dokaze.

20. Slijedom svega dosad obrazloženog, obzirom da tužitelji nisu uspjeli dokazati da su predmetni ugovori ništetni, posljedično ni ovrha u predmetu ovog suda poslovni broj: Ovr-428/2019 nije nedopuštena iz tog razloga.

21. Ovrha u navedenom predmetu nije dopuštena ni iz razloga jer iznos tražbine za koji je dozvoljena ovrha ne odgovara iznosu iz ovršne isprave. Naime, tužiteljica Marijana Bošnjak radi utvrđenja te sporne činjenice nije predložila nijedan dokaz pa je ocjena ovog suda kako isto temeljem odredbe čl. 221.a ZPP-a nije uspjela dokazati.

22. Što se tiče prigovora zastare potraživanja 1. tuženika kao razloga nedopuštenosti predmetne ovrhe, ukazuje se kako je 1. tužiteljica zaključkom kojim je upućena na parnicu poslovni broj: Ovr-428/2019-8 od 20. kolovoza 2019. upućena da istu pokrene iz razloga iz čl. 50. st. 1. toč. 9. i 10 Ovršnog zakona Ovršnog zakona („Narodne novine“ broj: 112/12, 25/13, 93/14, 55/16, 73/17, 131/20, 114/22, 6/24, dalje: OZ), odnosno ako je tražbina prestala na temelju činjenice koja je nastala u vrijeme kad je ovršenik više nije mogao istaknuti u postupku iz kojeg potječe odluka, odnosno nakon zaključenja sudske ili upravne nagodbe ili sastavljanja, potvrđivanja ili ovjeravanja javnobilježničke isprave, ili ako je ispunjenje tražbine, makar i na određeno vrijeme, odgođeno, zabranjeno, izmijenjeno ili na drugi način onemogućeno zbog činjenice koja je nastala u vrijeme kad je ovršenik više nije mogao istaknuti u postupku iz kojega potječe odluka, odnosno nakon zaključenja sudske ili upravne nagodbe ili sastavljanja, potvrđivanja ili ovjeravanja javnobilježničke isprave. Obzirom da 1. tužiteljica istim zaključkom nije upućena na pokretanje parničnog postupka zbog razloga iz čl. 50. st. 1. toč. 11. OZ-a (radi

zastara tražbine o kojoj je odlučeno ovršnom ispravom), ovaj sud o tome nije ni raspravljao, a neće isti niti dalje obrazlagati.

23. Slijedom svega navedenog, utvrđeno je da ovrha u predmetu ovog suda poslovni broj: Ovr-428/2019 nije nedopuštena.

24. Slijedom svega navedenog, odlučeno je kao u toč. I. i II. izreke.

25. Tužitelji su izgubili spor pa su dužni tuženicima naknaditi troškove postupka u cijelosti. Primjenom iste zakonske odredbe, tužiteljima ne pripada pravo na trošak pa je njihov zahtjev za naknadu parničnog troška odbijen kao neosnovan.

25.1. Tuženiku Raiffeisenbank Austria d.d. koji je u ovoj pravnoj stvari bio zastupan po punomoćnicima odvjetnicima, pripada iznos od po 500 bodova za sastav odgovora na tužbu (Tbr. 8.1 Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika – "Narodne novine", broj: 138/23, 107/25, dalje: Tarifa), zastupanje na ročištima 9. svibnja i 7. prosinca 2023., 24. studenog 2025. i 11. rujna 2026. (Tbr. 9.1. Tarife), te za sastav podnesaka od 15. listopada 2020. i 27. svibnja 2026. (Tbr. 8.1. Tarife). Za zastupanje na ročištima 18. siječnja 2022., 23. siječnja 2023. i 17. lipnja 2026. pripada mu po 250 bodova jer ista predstavljaju ročišta iz Tbr. 9.2. Tarife.

25.1.1. Ukupno 1. tuženiku pripada 4250 bodova, što s obzirom na vrijednost boda od 2,00 eura iznosi 8.500,00 eura, a uvećano za pripadajući PDV u iznosu od 2.125,00 eura (Tbr. 46. Tarife), iznosi 10.625,00 eura.

25.1.2. Također, 1. tuženiku pripadaju zatezne kamate na trošak postupka od donošenja presude na temelju čl. 151. st. 3. ZPP-a.

25.2. Tuženiku Eos Matrix d.d. koji je u ovoj pravnoj stvari bio zastupan po punomoćnicima odvjetnicima, pripada iznos od po 500 bodova za sastav odgovora na tužbu (Tbr. 8.1 Tarife), zastupanje na ročištima 9. svibnja i 7. prosinca 2023., 24. studenog 2025. i 11. rujna 2026. (Tbr. 9.1. Tarife), te za sastav podnesaka od 6. listopada 2020. (Tbr. 8.1. Tarife). Za zastupanje na ročištima 18. siječnja 2022., 23. siječnja 2023. i 17. lipnja 2026. pripada mu po 250 bodova jer ista predstavljaju ročišta iz Tbr. 9.2. Tarife, a za ročište 19. listopada 2022. 50 bodova jer isto predstavlja ročište iz Tbr. 9.5. Tarife. Ne pripada mu podnesak od 17. lipnja 2021. jer je istim dostavljena punomoć stoga nije bio nužan u smislu odredbe čl. 155. ZPP-a. Ne pripada mu ni 50 bodova za pristup na ročište za objavu presude jer na isto njegov punomoćnik nije pristupio.

25.2.1. Ukupno 2. tuženiku pripada 3800 bodova, što s obzirom na vrijednost boda od 2,00 eura iznosi 7.600,00 eura, a uvećano za pripadajući PDV u iznosu od 1.900,00 eura (Tbr. 46. Tarife), iznosi 9.500,00 eura.

25.3. Tuženiku Mariju Bošnjaku koji je u ovoj pravnoj stvari bio zastupan po punomoćniku odvjetniku, pripada iznos od po 500 bodova za sastav odgovora na tužbu (Tbr. 8.1 Tarife), zastupanje na ročištima 9. svibnja i 7. prosinca 2023., 24. studenog 2025. i 11. rujna 2026. (Tbr. 9.1. Tarife), te za sastav podnesaka od 12. lipnja 2026. (Tbr. 8.1. Tarife). Za zastupanje na ročištima 23. siječnja 2023. i 17. lipnja 2026. pripada mu po 250 bodova jer ista predstavljaju ročišta iz Tbr. 9.2. Tarife.

25.2.1. Ukupno 3. tuženiku pripada 3500 bodova, što s obzirom na vrijednost boda od 2,00 eura iznosi 7.000,00 eura, a uvećano za pripadajući PDV u iznosu od 1.750,00 eura (Tbr. 46. Tarife), iznosi 8.750,00 eura, koji iznos valja uvećati za 230,00 eura na ime plaćenog predujma za vještačenje, dakle pripada mu ukupno 8.980,00 eura.

29. Slijedom navedenog, odlučeno je kao u točkama III-VI. izreke ove presude.

U Puli, 26. listopada 2026.

Sudac

Jelena Mavrić

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba. Žalba se podnosi ovom sudu, u tri istovjetna primjera, u roku od petnaest (15) dana od dana ročišta za objavu presude za stranku koja je bila uredno obaviještena o ročištu za objavu, odnosno od dana primitka ovjerenog prijepisa presude za stranku koja nije bila uredno obaviještena o ročištu za objavu. O žalbi odlučuje nadležni županijski sud.

DNA:

1. 1. tužiteljici i 3. tužitelju po punomoćnici
2. 2. tužiteljici
3. 1. tuženiku po punomoćnicima
4. 2. tuženiku po punomoćnicima
5. 3. tuženiku po punomoćniku

Broj zapisa: **9-3088f-30463**

Kontrolni broj: **0859c-432b4-804af**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Puli - Pola** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.